

บทที่ 3

ลักษณะการดำเนินงานของรัฐกิจในนิคมอุตสาหกรรม

ประวัติและความเป็นมา

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(กนอ.)เป็นรัฐวิสาหกิจสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรมก่อตั้งขึ้นมาเพื่อนำเสนอการจัดการที่มีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตและโครงสร้างมาตรฐานอันจำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามความต้องการทางอุตสาหกรรม โดยรวมควบคู่ไปกับการพิทักษ์สิ่งแวดล้อม และสืบสานวัฒนธรรมที่ดึงมนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

หน้าที่และความรับผิดชอบ

หน้าที่และความรับผิดชอบของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(กนอ.) คือการนำเสนอกลยุทธ์ทางการค้าและการผลิตสู่การแข่งขันในระดับโลก โดยการพัฒนาทางอุตสาหกรรมในประเทศไทยจะประสานกับโครงสร้างทางวัฒนธรรม คุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม

กิจกรรม

กิจกรรมหลักของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(กนอ.)คือการพัฒนาและจัดการนิคมอุตสาหกรรมของรัฐและร่วมทุนดำเนินการและควบคุมนิคมอุตสาหกรรมที่พัฒนาโดยภาคเอกชนเพื่อคงไว้ซึ่งมาตรฐานและการดูแลที่เหมาะสมตามที่ได้กำหนดไว้

การบริการเบ็ดเสร็จครบวงจร

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(กนอ.)ได้ให้บริการแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร (One Stop Service) เพื่อช่วยเหลือนักลงทุนตั้งแต่แรกเริ่มวางแผนจัดตั้งโรงงานการผลิตทางอุตสาหกรรมซึ่งรวมไปถึงการแนะนำพื้นที่ที่เหมาะสมในการตั้งโรงงาน การอนุมัติคำขออนุญาตและออกใบรับรองที่จำเป็นต่างๆ เพื่อการจัดตั้งโรงงาน

วิสัยทัศน์

เป็นองค์กรนำในการสร้างเสริมยุทธฐานการผลิต การส่งออกทั่วโลก โยงใยทั่วโลก เพื่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม

ปรัชญาการทำงาน

สร้างศักดิ์ศรี สู่ความสำเร็จที่เป็นเลิศและก่อเกิดประโยชน์แก่สังคมโดยรวม

ดูยภาพ 5 ประการของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

Economy การก่อให้เกิดความเจริญทางเศรษฐกิจการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นกลไกของรัฐในการพัฒนาประเทศก่อให้เกิดการลงทุนและจ้างงานซึ่งขณะนี้ในนิคมอุตสาหกรรมมีโรงงาน 2,494 โรงงาน โดยอยู่อย่างเป็นระบบระเบียบมีการลงทุนประมาณ 1,218,618 ล้านบาทมีการจ้างงานประมาณ 376,751 คน

Equitability การกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค เป็นกลไกในการกระจายความเจริญไปทั่วประเทศ ปัจจุบันมีนิคมอุตสาหกรรมทั้งหมด 29 แห่ง ซึ่งกระจายอยู่ใน 13 จังหวัดทั่วประเทศและกระจายอยู่ทั้งเขตของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน(BOI)

Environment การรักษาสิ่งแวดล้อมการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ได้จัดพื้นที่ให้โรงงานเข้าไปอยู่อย่างเป็นระเบียบ ซึ่งง่ายต่อการกำกับดูแล และช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมได้ในระดับหนึ่ง นอกจากนี้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(กนอ.)ยังมีกฎเกณฑ์ กติกา ระเบียบในการกำกับดูแลและการบริหารจัดการ โรงงานในทุกนิคมอุตสาหกรรม โดยเฉพาะการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมซึ่งถือว่าเป็นหน้าที่โดยตรง

Education ก่อให้เกิดการถ่ายทอดทางเทคโนโลยีมิติใหม่ที่มีการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(กนอ.)ต้องดำเนินการต่อไปคือการเชื่อมโยงกับสถาบันการศึกษาโดยส่งเสริมให้มีสถาบันการศึกษาในนิคมอุตสาหกรรมซึ่งได้เกิดขึ้นแล้วในหลายนิคมฯและจะดำเนินการต่อไป โดยจะยกระดับให้เป็นนิคมเทคโนโลยีขั้นสูงหรือ Science Park ซึ่งจะมีมหาวิทยาลัย ศูนย์วิจัยและศูนย์พัฒนาผลิตภัณฑ์ร่วมอยู่ด้วย

Ethics ก่อให้เกิดจริยปรัชญาในการประกอบกิจการ ผู้ที่ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม เป็นผู้ที่มีการจริยปรัชญาในการประกอบกิจการโดยผู้ประกอบการเป็นผู้จ่ายค่าบำบัดน้ำเสียเองซึ่งเป็นกฎเกณฑ์กติกาที่ได้ถือปฏิบัติมาสามสิบปีแล้ว

แผนงานหลักด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมความปลอดภัยและชีวอนามัย

แผนงานหลักในแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2546

เป็นแผนที่จะพัฒนาการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมของนิคมอุตสาหกรรมให้เข้าสู่มาตรฐานสากล โดยมีเป้าหมาย ได้รับการรับรองระบบ ISO 14001 ในปี 2546 อีกจำนวน 1 แห่ง รวมทั้งดำเนินการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการนำร่องเพื่อพัฒนานิคมอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจนิเวศและเครือข่าย (DEE+NET) ขึ้นในนิคมอุตสาหกรรม 3 แห่ง (บางปู ภาคเหนือ และมาบตาพุด)

สำหรับในด้านความปลอดภัยแผนงานนี้มีเป้าหมายที่จะจัดทำแผนตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน พร้อมทั้งฝึกซ้อมเพื่อเตรียมความพร้อมในการตอบโต้เมื่อเกิดอุบัติเหตุ/อุบัติภัยขึ้นและจัดทำแนวทางการดำเนินการจัดการสารเคมีในนิคมอุตสาหกรรมให้ปลอดภัยเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดเก็บ การขนถ่าย เคลื่อนย้ายสารเคมี และการบริหารความปลอดภัย รวมทั้งจัดฝึกอบรมการปฏิบัติงานภายใต้ระบบการจัดการในภาวะฉุกเฉินตามหลักสูตรการระงับอุบัติภัยจากสารเคมีอันตราย แก่ผู้เชี่ยวชาญเพื่อเป็นการป้องกันและลดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม อุบัติเหตุหรืออุบัติภัยที่เกิดขึ้นจากการขนส่งและจัดเก็บสินค้าอันตรายตลอดจนการพัฒนากระบวนการข้อมูลด้านความปลอดภัยด้วยการดำเนินโครงการพัฒนาระบบสารสนเทศด้านความปลอดภัยในนิคมอุตสาหกรรม 3 แห่ง (ลาดกระบัง ภาคเหนือ และภาคใต้)

นอกจากนี้ยังมีแผนงานที่มีเป้าหมายดำเนินการให้โรงงานที่ประกอบการอุตสาหกรรมอย่างน้อยร้อยละ 60 ทำการตรวจสอบตนเอง (Self Audit) รวมทั้งจัดสร้างระบบประชาสัมพันธ์และเตือนภัย (Alarming System) แก่ชุมชนโดยรอบนิคมอุตสาหกรรมเพื่อเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับความปลอดภัยสิ่งแวดล้อม และสุขภาพอนามัย พร้อมทั้งจัดให้มีระบบเตือนภัยเพื่ออพยพ ในกรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉินขึ้นแก่ชุมชนในนิคมอุตสาหกรรม

แผนงานหลักปี 2549

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความสมดุลด้านนิเวศวิทยาให้กับนิคมอุตสาหกรรม
2. เพื่อให้ชุมชนรอบนิคมอุตสาหกรรมมีความพึงพอใจในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของนิคมอุตสาหกรรม
3. เพื่อสนองนโยบายของรัฐในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

เป้าหมาย

1. ดำเนินโครงการนำร่องใน 5 นิคมอุตสาหกรรมที่เปิดดำเนินการแล้ว เพื่อนำแนวคิดการบริหารจัดการเชิงเศรษฐกิจนิเวศมาใช้ในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย
2. มีนิคมอุตสาหกรรมที่สามารถบริหารจัดการด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในเชิงเศรษฐกิจนิเวศอย่างน้อย 1 แห่ง
3. นิคมอุตสาหกรรมที่ กนอ.ดำเนินการ ซึ่งเปิดดำเนินการแล้วทุกแห่งได้รับการรับรองมาตรฐานการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม (ISO 14001)
4. ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 60 ของนิคมอุตสาหกรรมที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) ร่วมดำเนินงานกับเอกชนซึ่งเปิดดำเนินการแล้ว เข้าร่วมโครงการจัดสร้างระบบการ

จัดการด้านสิ่งแวดล้อม (ISO 14001) และในจำนวนนี้มี 10 แห่ง เป็นอย่างน้อยที่ได้รับการรับรองระบบดังกล่าว

5. สนับสนุนให้โรงงานที่ประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรมอย่างน้อยร้อยละ 20 ได้รับการรับรองระบบมาตรฐานการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม (ISO 14001)
6. จัดให้มีระบบฐานข้อมูลด้านความปลอดภัยในนิคมอุตสาหกรรม 13 แห่ง
7. จัดทำแนวทางการดำเนินการจัดการสารเคมีในนิคมอุตสาหกรรมอย่างปลอดภัย
8. ทบทวนและปรับปรุงหลักเกณฑ์การออกแบบระบบสาธารณูปโภคและค่ามาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อมของนิคมอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับศักยภาพในการรองรับมลพิษ
9. สนับสนุนให้ร้อยละ 60 ของโรงงานที่ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมเป็นอย่างน้อยดำเนินการตรวจสอบด้านความปลอดภัย อาชีวอนามัย และสิ่งแวดล้อม (Safety, Health, and Environment Self-Audit) อย่างน้อย ปีละ 1 ครั้ง

นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ

สืบเนื่องมาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2520-2524) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525-2529) ได้เน้นการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศพัฒนาอุตสาหกรรมออกสู่ภูมิภาคต่างๆทั่วประเทศ ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับดังกล่าวการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(กนอ.)ได้จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือขึ้น ที่จังหวัดลำพูน เมื่อ พ.ศ. 2526 เพื่อสนองนโยบายของรัฐบาลซึ่งกำหนดให้มีการกระจายการพัฒนาอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาคต่างๆ และเพื่อการพัฒนาเมืองหลักเมืองรองของภาคต่างๆตามลำดับ โดยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย(กนอ.)ได้พิจารณาเห็นว่าบริเวณพื้นที่อันเป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือปัจจุบันนั้นมีความเหมาะสมและมีความพร้อมด้านสาธารณูปโภค แรงงาน วัตถุดิบทางการเกษตร ระบบสื่อสาร และการคมนาคม นอกจากนี้นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือยังได้จัดทำระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อปรับปรุงกระบวนการดำเนินการอย่างเคร่งครัดและลดมลภาวะทางด้านอุตสาหกรรม ที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนใกล้เคียงน้อยที่สุด ทั้งนี้นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือได้กำหนดนโยบายด้านสิ่งแวดล้อมภายใต้ นโยบาย Clean & Green ของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

1. การบริการและกิจกรรมที่ดำเนินการของนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ต้องสอดคล้องกับข้อกำหนดของราชการและไม่ขัดต่อกฎหมาย

2. มีความมุ่งมั่นในการแก้ไขป้องกันรักษาและปรับปรุงสภาวะแวดล้อมในนิคมอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง
3. จัดทำแผนและวัตถุประสงค์และเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งพิจารณาลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อมจากกิจกรรมของนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ
4. ส่งเสริมการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและมีประโยชน์สูงสุด
5. นโยบายนี้ได้จัดทำเป็นเอกสารเพื่อเผยแพร่และเป็นสื่อกลางเพื่อสร้างจิตสำนึก ในการพิทักษ์รักษาสิ่งแวดล้อมแก่พนักงาน ผู้ประกอบการและสาธารณชน

นโยบาย Clean & Green ได้มุ่งเน้นให้การจัดการด้านของเสียต่างๆที่เกิดขึ้นภายในนิคมอุตสาหกรรมเป็นไปด้วยความโปร่งใสเพื่อให้เกิดความสะอาดเรียบร้อยไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในขณะเดียวกันนโยบายดังกล่าวยังช่วยส่งเสริมให้มีพื้นที่สีเขียวในเขตนิคมอุตสาหกรรมอีกด้วย

ด้วยความร่วมมือจากพนักงานทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทำให้นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือได้รับการรับรองมาตรฐานการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ISO 14001 จากสถาบัน SGS International Certification Services AG, Zurich, Switzerland เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2543 โดยมีขอบเขตครอบคลุมถึงกิจกรรมหลักของสำนักงานนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือคือ การบริการระบบสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกได้แก่ ระบบน้ำประปา ระบบไฟฟ้าส่องสว่าง ระบบบำบัดน้ำทิ้งส่วนกลาง ระบบวางระบายน้ำฝน การกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว การอนุญาตใช้ที่ดินและการกำกับดูแลโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ นับว่าเป็นความมุ่งมั่นในการพิทักษ์สิ่งแวดล้อมและบ่งชี้ถึงมาตรฐานการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมระดับสากลของนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือที่จะนำไปสู่การให้บริการที่มีประสิทธิภาพสูงสุดและดีที่สุดแก่ผู้ประกอบการภายในนิคมอุตสาหกรรม นับเป็นพันธสัญญาแห่งการร่วมใจพัฒนาอุตสาหกรรมด้วยเจตนารมณ์และยึดมั่นของนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือในการรักษาสิ่งแวดล้อมของจังหวัดลำพูนและประเทศไทยโดยรวม

นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ได้เริ่มดำเนินการก่อสร้างและพัฒนาพื้นที่เมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2526 และก่อสร้างแล้วเสร็จในเดือน มีนาคม พ.ศ. 2528 ใช้เงินทุนในการดำเนินการก่อสร้างรวม 358 ล้านบาทมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 1,788 ไร่ ได้แบ่งการใช้พื้นที่ดังนี้

1. เขตอุตสาหกรรมส่งออก มีเนื้อที่ประมาณ 802 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 44.85 ของพื้นที่ทั้งหมด แยกเป็น

- เขตอุตสาหกรรมส่งออกระยะที่ 1 เนื้อที่ประมาณ 143 ไร่ เริ่มดำเนินการปี พ.ศ. 2531
- เขตอุตสาหกรรมส่งออกระยะที่ 2 เนื้อที่ประมาณ 375 ไร่ เริ่มดำเนินการปี พ.ศ. 2533
- เขตอุตสาหกรรมส่งออกระยะที่ 3 เนื้อที่ประมาณ 284 ไร่ เริ่มดำเนินการปี พ.ศ. 2533

- ทั้งหมด
2. เขตอุตสาหกรรมทั่วไป มีเนื้อที่ประมาณ 351 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 19.63 ของพื้นที่
 3. เขตพาณิชยกรรม มีพื้นที่ประมาณ 78 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 4.36 ของพื้นที่ทั้งหมด
 4. เขตพื้นที่พักอาศัย มีพื้นที่ประมาณ 28 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 1.57 ของพื้นที่ทั้งหมด
 5. พื้นที่ระบบสาธารณูปโภค มีพื้นที่ประมาณ 529 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 29.59 ของพื้นที่
- ทั้งหมด

สถานภาพปัจจุบันของโรงงาน

จำนวน โรงงานที่เปิดดำเนินการแล้ว	65	โรงงาน
- เขตอุตสาหกรรมทั่วไป	22	โรงงาน
- เขตอุตสาหกรรมส่งออก	43	โรงงาน
จำนวน โรงงานที่อยู่ในระหว่างเตรียมการ	8	โรงงาน
จำนวน โรงงานที่กำลังก่อสร้าง	1	โรงงาน
จำนวน โรงงานที่หยุดดำเนินการ	5	โรงงาน
รวม	79	โรงงาน

ประเภทของอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ

จำแนกตามจำนวน โรงงานที่เปิดดำเนินการ		
อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์	23	โรงงาน
อุตสาหกรรมกระดาษ	2	โรงงาน
อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม	9	โรงงาน
อุตสาหกรรมก่อสร้าง	2	โรงงาน
อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอุปกรณ์	14	โรงงาน
อุตสาหกรรมแปรรูปไม้	2	โรงงาน
อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ	6	โรงงาน
อุตสาหกรรมเครื่องหนัง	3	โรงงาน
อุตสาหกรรมอื่นๆ	4	โรงงาน
รวม	65	โรงงาน

จำนวนแรงงาน

มีจำนวนพนักงานประมาณ	33,955	คน
ชาย	9,353	คน
หญิง	24,602	คน

อุตสาหกรรมที่ได้รับการรับรองมาตรฐานระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม (ISO 14001)

บริษัท นูราตะ อิเล็กทรอนิกส์(ประเทศไทย) จำกัด

บริษัท ฮานาไมโครอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด

บริษัท เค เอส เอส อิเล็กทรอนิกส์ (ประเทศไทย) จำกัด

บริษัท ทานากะ พรีซิชั่น (ประเทศไทย) จำกัด

บริษัท พูจิกระ พรีซิชั่น เทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด

บริษัท แอลทีอีซี จำกัด

บริษัทลำพูนชิงเดนเกิน จำกัด

บริษัท โสยา กลาสติคส์ (ประเทศไทย) จำกัด

บริษัท นามิกิ พรีซิชั่น (ประเทศไทย) จำกัด

บริษัท โสยา ออปติคส์ (ประเทศไทย) จำกัด

บริษัท อิเล็กโรเทรามาสิคส์ (ไทยแลนด์) จำกัด

บริษัท เคอีซี (ประเทศไทย) จำกัด

ระบบสาธารณสุขโลกและสาธารณสุขการ

1. ระบบป้องกันน้ำท่วม การสร้างเขื่อนดินรอบพื้นที่ มีระยะทางทั้งหมดประมาณ 10 กิโลเมตร มีรางคอนกรีต เลียบข้างถนนความยาว 21 กิโลเมตร

2. ระบบน้ำประปา แหล่งน้ำดิบที่นำมาผลิตน้ำประปา เป็นน้ำจากผิวดินปัจจุบันคือ แม่น้ำกวัง โดยจะรับน้ำจากแม่น้ำกวังเข้าไปเก็บในอ่างเก็บน้ำดิบขนาดใหญ่ความจุ 600,000 ลบ.ม. มีเนื้อที่ขนาดประมาณ 70 ไร่เพื่อสำรองไว้ใช้ผลิตน้ำประปาตลอดปี ปัจจุบันระบบประปาของนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ สามารถผลิตน้ำประปาได้วันละประมาณ 14,400 ลบ.ม.

3. ระบบบำบัดน้ำทิ้งส่วนกลาง การบำบัดน้ำทิ้งจากโรงงานภายในบริเวณนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือมีหลักการคือ น้ำทิ้งทั้งหมดจะไหลรวมกันลงในท่อน้ำทิ้งรวมเพื่อเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำทิ้งส่วนกลาง ซึ่งเป็นระบบ Aerated Lagoon ที่มีเนื้อที่รวมทั้งหมด 75 ไร่ สามารถรับน้ำทิ้งได้วันละ 12,000 ลบ.ม. ซึ่งระบบบำบัดน้ำทิ้งส่วนกลางประกอบด้วยบ่อบำบัดจำนวน 7 บ่อ คือ

บ่อที่ 1 Aerated Pond ขนาด 9.3 ไร่ ความลึก 4 เมตร ติดตั้งเครื่องเติมอากาศแบบ Jet Aerator ขนาด 20 แรงม้า จำนวน 20 เครื่อง

บ่อที่ 2 Aerated Pond ขนาด 3.1 ไร่ ความลึก 2.5 เมตร ติดตั้งเครื่องเติมอากาศแบบ Jet Aerator ขนาด 20 แรงม้า จำนวน 8 เครื่อง

บ่อที่ 3 และ 4 Facultative Pond ขนาดบ่อละ 11.25 ไร่ ลึก 2.5 เมตร

บ่อที่ 5 และ 6 Oxidation Pond ขนาด 11 ไร่ และ 10.4 ไร่ ตามลำดับ ลึก 1.5 เมตร

บ่อที่ 7 Detention Reservoir ขนาด 18.3 ไร่ ลึก 3.5 เมตร

ระบบไฟฟ้า

เป็นระบบไฟฟ้าแรงสูง 3 เฟส ปริมาณไฟฟ้า 60 เมกะวัตต์ แรงดันไฟ 22 กิโลโวลต์ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ

ระบบโทรศัพท์

องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย เป็นผู้จัดการเตรียมโทรศัพท์จำนวน 2,200 เลขหมาย

ระบบกำจัดขยะ

นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือมีเตาเผาขยะ 2 เตา ซึ่งมีความสามารถในการเผาขยะ 180 กิโลกรัม/ชั่วโมง และ 50 กิโลกรัม/ชั่วโมง

มาตรฐานระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ISO 14001

สำนักงานนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ได้รับการรับรองมาตรฐาน ระบบการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม ISO 14001จากสถาบัน SGS International Certification AG,Zurich ,Switzerland ใบรับรองเลขที่ 202135 เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2543

นิคมอุตสาหกรรมกับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

การพัฒนาประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาอุตสาหกรรม แม้จะส่งผลต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ แต่ก็เป็นที่ยอมรับกันว่า ขณะเดียวกันได้ส่งผลทำลายคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เสื่อมโทรม และเพิ่มความกดดันต่อการนำทรัพยากรธรรมชาติมาใช้

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ประสบปัญหาข้างต้นแต่การพัฒนาอุตสาหกรรมในสภาพปัจจุบันนอกจากจะส่งผลต่อสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติแล้วยังส่งผลกระทบต่อสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนโดยรอบโรงงานอุตสาหกรรมหรือนิคมอุตสาหกรรม จนมีการต่อต้านอุตสาหกรรมเป็นระยะๆ ในขณะเดียวกันท้องถิ่นต่างๆ ได้มุ่งที่จะนำอุตสาหกรรมสู่ท้องถิ่นของตนเพื่อพัฒนาเมือง เพื่อให้เกิดการจ้างงานมากขึ้นและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน

โครงการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจและเครือข่าย

เพื่อลดความขัดแย้งของการพัฒนาอุตสาหกรรมและการพัฒนาอย่างยั่งยืนซึ่งหมายถึงประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีสุขภาพมีการงานมั่นคง พร้อมๆ กับเกิดการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ จึงมีการนำแนวคิดเรื่องอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ (Industrial Ecology) มาประยุกต์เข้ากับการพัฒนาเศรษฐกิจแบบยั่งยืน ซึ่งเมื่อผนวกกันแล้ว ก็คือแนวคิดของอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจนิเวศน์นั่นเอง

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานแรกของประเทศที่นำแนวคิดเรื่องอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจนิเวศน์มาใช้ปฏิบัติจริงเพื่อพัฒนานิคมอุตสาหกรรมทุกแห่งในประเทศไทยที่การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเป็นผู้ดูแล โดยร่วมมือกับสำนักงานความร่วมมือทางวิชาการของเยอรมัน(GTZ)ดำเนินโครงการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจและเครือข่ายระหว่างปี พ.ศ. 2545-2547 โดยมีการเตรียมโครงการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 เพื่อปรับปรุงให้นิคมอุตสาหกรรมทั้ง 29 แห่งในปัจจุบัน และที่จะพัฒนาขึ้นในอนาคต เช่น เมืองยาง เป็นต้น ปฏิบัติคนตามหลักการของการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจนิเวศ ซึ่งหมายถึง

- การพัฒนานิคมอุตสาหกรรมให้เป็นนิคมอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจนิเวศ บนหลักการ Eco Concept
 - นิคมอุตสาหกรรมเป็นแกนกลาง(Nucleus)ในการรวมกลุ่มโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมในการร่วมมือกันดำเนินการจัดการทรัพยากร สิ่งแวดล้อม ทั้งด้านวัตถุดิบ พลังงาน น้ำ และของเสีย รวมทั้งยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชนรอบข้าง ความร่วมมือระหว่างโรงงานอุตสาหกรรมตามแนวคิด Eco Concept ก่อให้เกิดประโยชน์โดยรวม ทั้งนิคมอุตสาหกรรมและชุมชนรอบข้าง มากกว่าผลประโยชน์ของแต่ละโรงงานเพียงอย่างเดียว
 - แต่ละโรงงานในนิคมอุตสาหกรรม นำแนวคิดหลักการ Eco Concept ไปใช้เป็นบันไดขั้นสุดท้ายของ Environmental Management Tool ซึ่งเริ่มมาจาก Waste Minimization Clean Technology, ISO 14001, Responsible Care และเข้าสู่การเป็น Eco Industry ในที่สุด

ประโยชน์จากการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจนิเวศ

การพัฒนานิคมอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจนิเวศของประเทศไทย จะส่งผลดีต่อภาคอุตสาหกรรม สิ่งแวดล้อม และชุมชน ดังนี้

ผลต่อภาคอุตสาหกรรม

- ลดค่าใช้จ่ายในการผลิต
- เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการทรัพยากร พลังงาน และการแปรรูปของเสีย
- ไม่ต้องเสียค่าปรับเนื่องจากปฏิบัติไม่เป็นไปตามกฎระเบียบข้อบังคับ
- ดำเนินธุรกิจร่วมกัน
- เพิ่มความสำเร็จทางธุรกิจ โดยลดค่าใช้จ่ายในการซื้อวัตถุดิบ ลดการใช้พลังงานและลดค่าใช้จ่ายในการบำบัดและกำจัดของเสีย
- เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อแย่งชิงตลาดการค้าในระดับโลก เนื่องจากดำเนินธุรกิจโดยเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ผลต่อสิ่งแวดล้อม

- ลดแหล่งกำเนิดมลพิษและของเสีย
- ลดความต้องการการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ
- พัฒนาโดยใช้หลักการการพัฒนาแบบยั่งยืน
- เป็นตัวอย่างการดำเนินธุรกิจโดยเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ผลต่อชุมชน

- ลดการสร้างผลกระทบต่อชุมชนและยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชน
- สร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจให้กับชุมชน
- สร้างงานและอาชีพใหม่
- ลดการปล่อยน้ำเสียและขยะมูลฝอย
- ลดงบประมาณในการสร้างระบบบำบัดน้ำเสียและระบบกำจัดขยะมูลฝอยของชุมชน

เป้าหมายและแนวทางการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจนิเวศ

เพื่อให้แน่ใจว่าทุกฝ่ายที่ได้มีส่วนในการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจนิเวศปฏิบัติไปในทิศทางเดียวกัน โครงการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจนิเวศและเครือข่ายจึงได้กำหนดเป้าหมายและกลยุทธ์ในการพัฒนาระบบดังกล่าวให้เป็นรูปธรรมดังนี้

เป้าหมายในการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจนิเวศ

1. ลดการใช้ทรัพยากรลดผลเสียที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมโดยลดผลกระทบของมลพิษที่ระบายจากโรงงานต่าง ๆ ซึ่งอาศัยการใช้ซ้ำ การแปรรูป หรือการผลิตใหม่ เกิดการยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม
2. ลดการสร้างผลกระทบต่อชุมชน และยกระดับคุณภาพชีวิตของชุมชน

3. ในขณะเดียวกันนั้น สามารถเพิ่มความสำเร็จทางธุรกิจโดยลดค่าใช้จ่ายในการซื้อวัตถุดิบ ลดการใช้พลังงานและลดค่าใช้จ่ายในการบำบัดและกำจัดของเสียโดยจะขยายขอบเขตเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายของนิคมอุตสาหกรรมและโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมที่ต่างดำเนินกิจการของตนเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน

กลยุทธ์ในการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจ

1. บูรณาการหรือหลอมรวมเข้ากับธรรมชาติโดยออกแบบนิคมอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับคุณลักษณะและข้อจำกัดของระบบนิเวศที่พบในท้องถิ่น ออกแบบภูมิทัศน์โดยให้มีการฟื้นฟูระบบนิเวศตามธรรมชาติ และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

2. เน้นประสิทธิภาพการใช้พลังงานโดยหมุนเวียนพลังงานระหว่างอาคารสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรม รวมทั้งคิดค้นหาแหล่งของพลังงานทดแทน

3. หมุนเวียนวัสดุและการจัดการของเสียภายในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรมโดยเน้นการป้องกันมลพิษโดยเฉพาะอย่างยิ่งสารมลพิษต่าง ๆ มีการนำวัสดุกลับมาใช้ใหม่และมีการแปรูปมากที่สุดในที่สุด ลดความเสี่ยงของวัสดุมีพิษ โดยจัดให้มีการกำจัดของเสียในระดับนิคมอุตสาหกรรม และเชื่อมโยงนิคมอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจเข้ากับธุรกิจเอกชนที่ตั้งอยู่โดยรอบในฐานะผู้ผลิตและผู้บริโภค ผลิตภัณฑ์พลอยได้ที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้ โดยผ่านระบบเครือข่ายการแลกเปลี่ยนและแปรูปทรัพยากร

4. อนุรักษ์ทรัพยากรน้ำโดยออกแบบการหมุนเวียนน้ำเพื่อการประหยัดและลดมลพิษ

กลยุทธ์อื่นๆคือมีการจัดการด้านต่างๆอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการก่อสร้างและการฟื้นฟูต่างๆจะคำนึงถึงการเลือกวัสดุและเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมซึ่งการดำเนินกลยุทธ์และแนวทางปฏิบัตินี้เป็นไปโดยหลักการความร่วมมือซึ่งกันและกันใน 9 ด้านของการพัฒนาอุตสาหกรรมเป็นหลัก พร้อมทั้งกำหนดกิจกรรมที่จะดำเนินการแต่ละด้านไว้ดังนี้

1. ด้านวัสดุ

- การจัดซื้อร่วมกัน
- การหาตลาดวัตถุดิบใหม่
- ระบบเครือข่ายแลกเปลี่ยนผลิตภัณฑ์พลอยได้/กากของเสีย
- สัมพันธภาพผู้ซื้อ/ผู้จำหน่าย

2. ด้านกระบวนการผลิต

- การป้องกันการเกิดมลภาวะ
- การลดวัสดุเหลือใช้และนำกลับมาใช้ใหม่
- การออกแบบกระบวนการผลิต

- การจ้างผู้รับเหมาร่วมกัน
- อุปกรณ์/เครื่องจักร ร่วมกัน
- การแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีระหว่างโรงงาน

3. ด้านการขนส่ง

- การบำรุงรักษายานพาหนะร่วมกัน
- พนักงานเดินทางมาโรงงานร่วมกัน
- การส่งสินค้าร่วมกัน
- การเลือกใช้บรรจุภัณฑ์
- การจัดการ Logistics แบบรวม

4. ด้านคุณภาพชีวิตของชุมชน

- สันทนาการในที่ทำงาน
- การสร้างโอกาสทางการศึกษา
- โครงการอาสาสมัครเพื่อชุมชน
- การมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาชุมชน

5. ด้านพลังงาน

- อาคารสีเขียวเพื่อสิ่งแวดล้อม
- การตรวจสอบการใช้พลังงาน
- โรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนร่วม
- การจัดตั้งหน่วยงานด้านพลังงาน
- การเลือกใช้พลังงานทดแทน

6. ด้านข้อมูลข่าวสาร

- ระบบการสื่อสารภายในองค์กร
- การแลกเปลี่ยนข้อมูลภายนอก
- ระบบติดตามตรวจสอบการสื่อสาร
- ความเข้ากันได้ของระบบคอมพิวเตอร์
- ระบบจัดการข้อมูลรวมสำหรับการจัดการในนิคม

7. ด้านทรัพยากรมนุษย์

- การสรรหาบุคลากร
- สวัสดิการรวม
- โครงการเสริมสร้างสุขภาพ

- ความต้องการพื้นฐาน
- การฝึกอบรม
- พนักงานมีความสามารถทำงานได้หลายด้าน

8. ด้านการตลาด

- ตลาดเขียว
- การเข้าร่วมในตลาดเพื่อสิ่งแวดล้อม
- การส่งเสริมการขายร่วมกัน เช่น การโฆษณา การแสดง การร่วมลงทุน
- การเพิ่มคุณค่าของการใช้สินค้า/บริการ

9. ด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยและอาชีวอนามัย

- การป้องกันอุบัติเหตุ
- การตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน
- การลดการเกิดของเสีย
- ใช้ระบบ Multimedia ในการจัดการ ความปลอดภัยสุขภาพพนักงานและสิ่งแวดล้อม
- การออกแบบเพื่อผลทางสิ่งแวดล้อม
- ระบบข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม
- การอนุมัติ การอนุญาตร่วมกัน

เพื่อให้การพัฒนานิคมอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจพิเศษ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย จึงร่วมกับสำนักงานความร่วมมือทางวิชาการของเยอรมัน (GTZ) ภายใต้โครงการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจพิเศษและเครือข่าย จัดตั้งคณะทำงานขึ้นรวม 5 ชุด ประกอบด้วยคณะทำงานด้านนโยบายด้านพัฒนาศักยภาพของพนักงาน ด้านโครงการนำร่อง ด้านการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมใหม่ และด้านระบบตอบโต้และจัดการภาวะฉุกเฉิน นอกจากนี้ยังกำหนดวิธีการ(Benchmarking)และจัดตั้งศูนย์สืบค้นข้อมูลและจัดทำเว็บไซต์ด้านการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อรองรับการดำเนินการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจพิเศษ

โครงการนำร่องนิคมอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจพิเศษ

เป้าหมายหลักของการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจพิเศษคือการพัฒนานิคมอุตสาหกรรมแบบบูรณาการ ให้ไตรภาคสามประสานระหว่างรัฐ เอกชนที่เป็นผู้ประกอบการ และชุมชนท้องถิ่นร่วมกันพัฒนานิคมอุตสาหกรรมให้ยังยืนอยู่คู่ร่วมกันได้เป็นการนำท้องถิ่นที่เป็นองค์กรท้องถิ่น เช่น องค์กรบริหารส่วนตำบล หรือมวลชน ให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรม ด้วยเหตุนี้ จึงได้

กำหนดให้นิคมอุตสาหกรรม 5 แห่ง จากจำนวนรวมทั้งสิ้นในปัจจุบัน 29 แห่งของประเทศไทย เป็นนิคมอุตสาหกรรมนำร่อง เพื่อจัดกิจกรรมหลักของโครงการ นิคมอุตสาหกรรมทั้ง 5 แห่ง นั้น คือ

1. นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุด ตั้งอยู่ที่ ตำบลมาบตาพุด อำเภอเมือง จังหวัดระยอง บนเนื้อที่ 9,000 ไร่ มีโรงงานในนิคมฯ รวมทั้งสิ้น 89 โรงงานเป็นอุตสาหกรรมปิโตรเคมี ในกระบวนการผลิตของโรงกลั่น และมีท่ามะถันเป็นของเสีย ซึ่งโรงงานผลิตปุ๋ยนำท่ามะถันไปใช้ในกระบวนการผลิตได้ นอกจากนี้ นิคมอุตสาหกรรมมาบตาพุดยังดำเนินกิจกรรมนำร่องด้านศูนย์เครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ ด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย และระบบรายงานผลอีกด้วย

2. นิคมอุตสาหกรรมบางปู ตั้งอยู่ที่ ถนนสุขุมวิท ตำบลบางปูใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ บนเนื้อที่ 5,800 ไร่ มีโรงงานในนิคมฯ รวมทั้งสิ้น 280 โรงงาน มีกิจกรรมนำร่องคือ การดำเนินการศูนย์ Logistic ให้บริการเรื่องระบบขนส่งร่วมกัน ใช้รถบรรทุกร่วมกันทำให้ใช้น้ำมันน้อยลง

3. นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ตั้งอยู่ที่ ถนนชุปเปอร์ไฮเวย์ ตำบลบ้านกลาง อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน บนเนื้อที่ 1,800 ไร่ มีโรงงานในนิคมฯ รวมทั้งสิ้น 65 โรงงาน เป็นอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ มีการดำเนินการเป็นศูนย์แลกเปลี่ยนของเสียเพื่อทำรีไซเคิลโดยใช้เทคโนโลยีสกัดโลหะ

4. นิคมอุตสาหกรรมอีสเทิร์นซีบอร์ด ตั้งอยู่ที่ ทางหลวงหมายเลข 331 กม. ตำบลปลวกแดง อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง บนเนื้อที่ 6,500 ไร่ มีโรงงานในนิคมฯ รวมทั้งสิ้น 105 โรงงาน ดำเนินการนำร่องในเรื่องของการจัดการบำบัดน้ำเสียระบบใหม่ใช้พลังงานน้อย ใช้หลักธรรมชาติมากขึ้น คือใช้ระบบบำบัดของเสียโดยใช้ชีวภาพ

5. นิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร ตั้งอยู่ที่ ถนนบางนา-ตราด กม.57 ตำบลคลองตำหรุ อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี บนเนื้อที่ 5,550 ไร่ มีโรงงานในนิคมฯ รวมทั้งสิ้น 185 โรงงาน ดำเนินการด้านศูนย์บริการแรงงาน ซึ่งครอบคลุมการพัฒนาฝีมือ จัดฝึกอบรม สร้างเครือข่ายงานบริการผู้ประกอบการและประชาชนทั่วไป

สำหรับนิคมอุตสาหกรรมเมืองยางซึ่งเป็นนิคมอุตสาหกรรมแห่งใหม่ในภาคใต้ มีการเริ่มวางแผนโดยนำแนวคิดของนิคมอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจนิเวศมาใช้เช่น โรงไฟฟ้าในนิคมจะใช้เชื้อเพลิงจากเศษไม้เป็นต้น

ถึงแม้ว่าการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยและสำนักงานความร่วมมือทางวิชาการของเยอรมัน (GTZ) จะเป็นผู้สนับสนุน อำนวยความสะดวก และผลักดันให้เกิดการพัฒนา นิคมอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจนิเวศก็ตาม แต่การพัฒนาจะไม่ส่งผลในการยกระดับคุณภาพชีวิตชุมชนและสิ่งแวดล้อม พร้อม ๆ กับที่เพิ่มความสำเร็จทางธุรกิจได้ หากปราศจากความร่วมมือและร่วมปฏิบัติของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องซึ่งรวมถึงผู้ที่มีส่วนในการพัฒนาและผู้ที่มีส่วนร่วมในฐานะผู้ปฏิบัติงานบุคคลเหล่านี้คือเจ้าของกลยุทธ์ที่นำมาใช้เพื่อประโยชน์ร่วมกันของส่วนรวม

ขั้นตอนแรกของความพยายามเพื่อให้เกิดความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องนั้นคือฝึกพลังความร่วมมือเพื่อเริ่มต้นแสวงหาเป้าหมายร่วมกันและแบ่งปันทรัพยากร อันนำไปสู่การลดค่าใช้จ่ายและส่งเสริมความเจริญทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน โดยมีทำให้สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม หรือสังคมไม่มีความมั่นคง การสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือในลักษณะดังกล่าว คือ ความท้าทายประการแรกและมีความสำคัญยิ่ง

อุตสาหกรรมยุคใหม่ข้างหน้าการพัฒนาอย่างยั่งยืนต้องมองเป็น 3 มิติ คือมิติเรื่องเศรษฐกิจ ซึ่งมีการสร้างงาน มีรายได้ มิติเรื่องสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย โดยโรงงานต้องได้มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม ไม่ก่อปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งขณะนี้ทุกนิคมตั้งเป้าว่า น้ำที่ผ่านมาจากระบบบำบัดน้ำเสียแล้วให้นำกลับมารดน้ำต้นไม้แทนการใช้น้ำประปาซึ่งมีราคาแพงกว่าและการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้ตั้งเป้าไว้ว่าภายในปี 2548 ทุกนิคม จะต้องได้รับการรับรองมาตรฐานการจัดการสิ่งแวดล้อม(ISO 14001) เพราะการแข่งขันระดับโลกในอนาคตจะหนักในเรื่องความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โรงงานทั่วประเทศประมาณ 60,000 แห่ง เป็นโรงงานที่ได้รับรองมาตรฐาน ISO14001 ประมาณ 300-400แห่ง ซึ่ง 164 แห่งเป็นโรงงานที่อยู่ในนิคมอุตสาหกรรม และอีกมิติหนึ่งคือมิติชุมชน ที่จะต้องได้รับประโยชน์ด้วย เป็นการอยู่ร่วมกันอย่างเกื้อกูล ได้ประโยชน์ร่วมกัน ดังนั้นในเรื่องของนิคมอุตสาหกรรมเชิงเศรษฐกิจ จึงไม่ได้ทำแค่เรื่องการใช้พลังงานหรือใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า แต่ยังมองในเรื่องการเอื้อประโยชน์ให้กับชุมชนเป็นสำคัญ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

๒๖
๒๕๖
๐๒๖๓ ๗

เลขหมู่.....

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยเชียงใหม่